

θαυμαστής τῆς δημόδους ποιήσεως, περὶ τῆς ὁποίας καὶ ἀλλοτε ἐδημοσίευσε μακρὰν καὶ ἔθουσισθη δημόσιη πραγματείαν. Τὸ ἀνάχειρας κομψὸν βιβλιάριον περιέχει πλείστας παραφράσεις δημόσιων, ἀσμάτων καὶ υστήχων ἄτινα ἡνθολόγησεν ὁ κ. Μάγερ ἐπ̄ τῶν συντομογράφων τοῦ Πάσσοβ, τοῦ Γιανναράκη, τοῦ Δελεΐκουν. Ἡ ἔκλογη εἰνὲ φιλόκαλος καὶ ἑπτυχής, θὰ ἢτο δὲ ἀκόμη καλλιτέρα ἵνα ὁ μεταρραπτής εἰχε καὶ ἀλλας πλουσίας συντομογράφων ὥριψεν οἷς ἡ τοῦ Ἀραβαντίνου καὶ ἡ τοῦ Χαστώτου. Εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλιάριου προστίθενται καὶ παραφράσεις δημόσιων ἀσμάτων τῆς νοτίου Ἰταλίας, ἣτοι τῶν κατοίκων τοῦ Ὑδρούντος ὃν ή διάλεκτος εἶνε ἐλληνικὴ μετὰ ξενικῶν ὑπωμάτων συμμιχθεῖσα καὶ καθ' ὃν ἦρμοβολὴν παραφθαρεῖσα. Ἀπασταὶ αἱ παραφράσεις τοῦ κ. Μάγερ ἔχουσι πολλὴν τὴν γάριν καὶ ὑπὸ τὴν γερμανικὴν αὐτῶν διατυπωσιν ἐνύμιζουσι ἐν πολοὶς μικρόστιχα ἀσμάτια τοῦ Γκατέ καὶ τοῦ Χάντε. Λα ταῦτα εἴνε ἀλλας ἑτελῆ καὶ σύμφωνα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς γερμανικῆς στιχουργίας καὶ τὴν φράσιν ἀφέλη καὶ ἀδιάστατη, τούτῳ ἀπόκειται εἰς τους Γερμανούς νὰ κρίνωσιν. Ο, τι δ' ἡμεῖς δικαιούμεθα νὰ πράξωμεν εἴνε νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν κ. Μάγερ διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς δημόδους ἡμῶν φιλολογίας μικρὰν ἀλλ' ἄξιαν λόγου συμβολὴν του.

Δ.]

Βιβλιοθήκη, Ἀνωτάτωσεως. Ψυχολογικαὶ Μελέται I. Σαλατσούνη. Ἐν Ἀθήναις, Τύποις Α. Κολλαράκη καὶ N. Τριανταφύλλου. 12ον σ. 500.

Α. Κ. Δαμβέργη. Στοιχεῖα Χημείας. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῆς τυπωγραφίας τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς Νικολάου Γ. Ἰγγλέση, 1891. 8ον σ. η — 153. [Τοιοῦτον φέρει τίτλον τὸ ὑπὲρ τοῦ φιλοπόνου καὶ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν ὑφῆντοῦ τῆς χημείας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημιῳ κ. Δ. Ἀρτοῦ ἐκδοθέν ἐγχειρίδιον χημείας. Καίτοι ὁ συγγραφέυς δὲν ἐδίκιλος διὰ τίνος προλόγου, ὡς εἴθισται, πρὸς τίνα σκοπὸν ἔγραψε τὸ περὶ τοῦ πρόκειται ἑργον καὶ ἐπὶ τίνι βάσει, ὡς είναι συντεγμένον τὸ βιβλίον φαίνεται πρὸωρισμένον διὰ τὴν ἐν τῇ μέσῃ ἴσως ἐκπατένευσται διδασκαλίων τῆς χημείας. Τοῦ βιβλίου προτέασται βραχεῖα εἰσιγωγῆ διὰ τὸ ὅ συγγραφεύς διὰ γλώσσης ἀληθῶς εὐληπτοῦ εἰσάγει καὶ τὸν μᾶλλον ἄγεντον ἐγκυρωποιακῆς παιδεύσεως εἰς τὴν σπουδὴν τῶν μυστηρίων τῆς χημείας. Ἐξήγει δηλ., σαφέστατα τὰ περὶ φυσικῶν καὶ χημικῶν φαινομένων, τί εἴναι χημικὰ συμβολα, τί χημικὴ συγγένεια; τί δὲ χημικοὶ τύποι, χημικαὶ ἔξισσωσεις, κλπ. Τὸ δόλον βιβλίον διήσταται εἰς τρία μέρη. Ἐν τῷ πρώτῳ μέρει ὁ συγγραφέυς πράγματεύεται περὶ τῶν σπουδαιοτέρων μεταλλείων ἢ ἀμετάλλων σποικείων (ὑδρογόνου, ὀξυγόνου, ἀζώτου, νικρακού, θείου, φωσφορίου κλωρίου, ιωδίου, ἀρσενικού κλπ.) καὶ τῶν κυριωτέρων ἐνώσεων: αυτῶν (ὑδατος, ἀτμοσφαιρικοῦ, ἀέρος, ἐνώσων ἀζώτου, ἀνθρακος, θείου κλπ.) ἐν τῷ δευτέρῳ, μετὰ βραχυτάτην προσεισγωγήν περὶ τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν ἰδιοτήτων τῶν μετάλλων, τῆς τεκνομήσεως αὐτῶν, κλπ. περιγράφει τὰ κυριώτερα τούτων (κάλυτον, νάτριον, ἀσθέστιον, ἀργίτιον, σιδήρον, χρώμιον, νικέλιον, ψευδάργυρον, μόλυβδον, γολκόν, υδρόαργυρον, ἀργυρον, κλπ.) καὶ τὰς σπουδαιοτέρας αυτῶν ἐνώσεις, παρενέίρων ἔκαστα τὰς γνωστάς τινας γνωστάς περὶ πυρίτιδος, περὶ βιγγαλίων, περὶ αγγειοπλαστικῆς, περὶ ὑλαργύριας, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ καὶ τελευταίῳ μέρει ὁ συγγραφέυς πράγματεύεται σέδην ἔνεστι διὰ τὴν βραχέων ἀλλ' οὐχ ἡττον εὐάγκητως περὶ τῶν κυριωτάτων τοῦ ἀνθρακος ἐνώσεων, ἣτοι τὴν οὔτω δηλ. καλουμένην δργανικήν χημείαν ἢ καὶ ἄλλας χημείαν τῶν ἐνώσεων τοῦ ἀνθρακος ὄνομαζομένην. Καθόλου δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ δόλου ἔργου διὰ τὰ πράγματα ἐκτίθενται εὐάγκητως καὶ κατὰ ἐπιστημονικὸν εἰρμὸν διὰ τὸ κ. Δ. ἐφ' ἔκαστου ζητήματος ἀπόδεμον τῶν κυριωτάτων σημείων ἐκτίθησι τὰς ἀποδύντια ἀνάγκαια γνώστες διὰ τὸν βουλόμενον νὰ διαδεχθῇ τι εἴτε τῆς χημείας καὶ τέλος διὰ τοις ποιεῖται χρῆσιν τῶν γενικωτέρων καὶ ἀπὸ μακρού χρόνου παραδειγμάτων ἐν τῇ χημείᾳ ὄρων πρὸς οὓς εὐχερέστερον ἐξηκούνται οἱ Ἐλληνες μαθηταὶ καὶ οὐχὶ τῶν νεωστὶ εἰσαγέντων.]

— Ἐξεδόη τὸ 11 τεῦχος (Ιουλίου-Σεπτεμβρίου 1890) τῆς Revue des Études Grecques ἐκδιδομένης ὑπὲρ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς εἰσχώσιν τῶν ἡληνικῶν σπουδῶν. Τὸ τεῦχος τοῦτο περιέχει τὰ ἔξι: Partie Littéraire: Guystave Hirschfeld. Les inscriptions de Naukratis et l'histoire de l'alphabet ionien.— Ernest La coste. Les Poliorcétiques d'Apollodore de Da-

mas, traduction (avec une préface par M de Rochas). — Paul Tannery. Études sur les alchimistes grecs. Synesius à Dioscoro. — Lazare Bellé. Une version grecque du Pentateuque du XVIe siècle. — Notes et Documents: Henri Weil. Fragment iambique inédit rapporté par M. Sayce — Théodore Reinach. Sur Aristote, Poétique, ch. 18. — Ch.-Emile Ruelle, Note sur trois manuscrits parisiens d'Hermias (scholies pour le Phèdre de Platon). — Chronique: Bulletin archéologique (T. R.). — Correspondance grecque (D. B.). — Nouvelles diverses. — Bibliographie: Comptes rendus bibliographiques.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κύριοι διευθυντὰ τῆς Εστίας,

Ἐν τοῖς τοῦ τελευταίου φύλλου ἀρχαιολογικοῖς τοῖς ἐκ Πειραιῶς, αἱ ἐπίγραφαι, ληροβεῖσαι θεῶς τὰς τινος τῶν Ἀθηναῖκῶν ἑφημερίων, ὃν αἱ περισσότεραι πολὺ διαστρέφουσι συνήθως ταύτας δὲν ἐδήμοσιεύθησαν καθ' ὅλα ἀκριβεῖς. Οὕτως οὐχὶ Θεόπιμπος μεταποιεῖται τοῦ πατέρος αἵ τις αἱ λόγους.

Θεόπιμπος μεταποιεῖται τοῦ πατέρος αἵ τις αἱ λόγους.

Ἄλλην τοῦ πατέρος αἵ τις αἱ λόγους.

Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Ἐν Πειραιεῖ, τῇ 20 Νοεμβρίου 1890.

· Ιάν. Χ. Δ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ

Ἡ Εταιρία -οῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, ἐκτείνουσα τὴν σύμβασιν, τὴν χρηγήσασαν εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα τῆς κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου, ἀπεφάσισε διὰ τὴν περίθεσεως τῆς γενικῆς τῶν μετόχων συνελέυσεως τὴν κατασκευῆν καὶ δευτέρας γραμμῆς παραλλήλων τῆς νῦν ὑπαρχούσης. Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν νέαν ταύτην ἡρέαντο, τὸ δὲ δόλον ἔργον θὰ συμπληρωθῇ ἐντὸς ἔτους. Διὰ τῆς διπλῆς ταύτης γραμμῆς δὲτελεῖται συνυπότερα, καθόδιον ἀνὰ πᾶν τέταρτον τῆς ὥρας θὰ αναχωροῦσιν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συγκυνούνται θὰ γίνεται συγνοτέρα, καθόδιον ἀνὰ πᾶν τέταρτον τῆς ὥρας θὰ αναχωροῦσιν οἱ θερινοί θάσοι Πειραιῶν καὶ Πειραιῶς συρμοὶ μὲν στάσεις ἐν Ν. Φαλήρῳ.

ΑΔΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀμαθῆ. Καὶ ἡμεῖς εἰμεθα δοσοῖς ὑπεῖς ἀμαθεῖς εἰς τὸ ζητημα τοῦτο. Εἰναι φαίνεται ἀπὸ τὰς φράσεις ἑκείνας, αἰτίας ἐκ τυχαίου τινὸς λόγου λησμονήθεντος ἔλαθον ἀπρόσδοκητον δημοτικότητα.

Χ. Ν. Οι. Κωνσταντίνουπολιν. Τὰ 2 φυλλάδια δὲν σᾶς ἐστάζουσαν, ἐξηγητήμενά ὅντα. "Αν τυχὸν εὑρώμεν θὰ σᾶς ἀποτελέιωμεν. "Εχομεν εἰς διάλεστιν σας τὰ σταλέντα 75 έκ. Ή παραπήρηστίς σας είναι δριθοτάτη, σκοπὸν δ' ἔχομεν νὰ διορθώσωμεν τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ προσεχεῖς ἔτος.

Χ. Χ. Σ. Λ. Ροστόδηνον. — Δ. Β. Αἴγιον. — Δ. Κ. Σεβαστούπολιν. Τὰ ζητηθέντα σὲ πεστάλησαν ύμεν.

Χ. Μ. Ε. Π. Ιόλην. "Ἐλλήνης. Α' έλληνης, καὶ πεστάλητὴ τὸ ζητηθέν. 'Αναγκωρήσαντος τοῦ ἀνταποκριτοῦ ήμῶν αὐτὸύ δὲν ἀπετάθησεν εἴτε πρὸς ἄλλον. Τὴν τιμὴν τοῦ σημειωθέντος βιβλίου θὰ ίδητε προσεχώς ἐν τῇ Εστίᾳ, ὅπερ θὰ δημοσιεύσηται ἀγγελία αὐτοῦ.

Χ. Χ. Δ. Ζ. — Α. Ν. C. Montpellier. "Ἐλλήνης ή συνδρομή σας.

Χ. Ι. Κ. Τζ. Καθάλλαν. Εστάλη τὸ 43.

Βιόδον Δ. "Ως στιχούργημα εἴνε ἀξιόλογον καὶ ἔχει πλήρη τὴν δημάδων ἀπόρχωσιν. Αλλ' ὡς ἤδεα πολὺ τεπενὸν πλήρης τὸ τέλος, ἀκατάλληλον δ' ὅλως διὰ τὴν τὴν Εστίαν. Λησμοποιήσασε εἰς δάλλας τὰς εὐχέρεισαν ἥτε πεποιηθέντα τὴν εὐχέρειαν.

Προθύμουν, ἑνταῦθα. Καθ' ὅσον γνωρίζουμεν δὲν ἔγεινεν ὁ ἄγνως.